

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis Pœnitentiæ & Extremæ Unctionis;
necnon varia summorum Pontificum Decreta, contra Moralis corruptæ
propositiones, & alia

Genet, François

Parisiis, 1703

Q. 16. Tenetur-ne quis speciali præcepto elicere actum Contritionis, statim
ac cognoscit se incidisse in aliquod mortale peccatum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40817

quibus vel differenda, vel neganda est ab-
lucio.

Quæst. 16. Tenetur-ne quis speciali præ-
cepto elicere actum contritionis, statim ac
cognoscit se incidisse in aliquod mortale pec-
catum?

Resp. Sanctus Antoninus satis clarè solidè-
que, propositam explicat quæstionem, cum
dicit: *Si peccatum commissum menti occurrit*
præcè, ut scilicet materia delectationis, vel
detestationis, tenetur homo judicare detestan-
dum, & detestari: Hæc Petrus Paludanus:
De peccatis quidem commissis, de quibus jam
quis habuit, vel credit se habuisse contritio-
nem, videtur sufficere quod dictum est. Sed
quantum ad peccata mortalia, de quibus non-
dum quis habuit contritionem; videtur quod
semper teneatur, quando peccatum menti oc-
currit, ad actu odiendum, & detestandum
peccatum: aliàs peccat mortaliter peccato
omissionis, quousque coneratur. Dicit enim
Th. Pet. de Palud. Bon. & Durandus, quod
post mortale peccatum, etsi non tenetur quis
ad statim confitendum: tenetur tamen ex ne-
cessitate ad statim conerendum; nec enim per
momentum licet stare in peccato: unde Ec-
cles. 21. dicitur: *Quasi à facie colubri, fuge*
peccatum. Imminet enim tali maximum pe-
riculum: cum enim nulla necessitas excuset
à contritione, si moriatur ante contritionem,
etiamsi non poterit coneri, quia subito mori-
tur, nihilominus damnatur, quod non sic est
de Confessione.

Homilia 12.
in Evange-
lium,

Et ut ait S. Gregorius. *Si sciret quisque de*
presenti saculo quo tempore exiret; aliud tem-
pus voluptatibus, aliud Pœnitentiæ aptare po-
tuisset: sed qui pœnitenti veniam sponndit,
peccanti diem crastinum non promisit: sem-

De Sacramento Pœnit. Cap. V. 43

per ergo extremum diem debemus metuere, quem nunquam possumus prævidere. Ecce hunc ipsum diem ad inducias conversionis accepimus, & tamen mala quæ fecimus, flere recusamus.

Quæ quidem magnam indicant cœcitatem, & insensibilitatis speciem quamdam, ut ita dicam, in rebus ad salutem pertinentibus.

Quæst. 17. Quomodo posset quis accusare in Confessione hanc contritionis omissionem, & quomodo posset exprimere numerum peccatorum, quæ includuntur in hac peccaminosa negligentia, in qua diu quis perseveravit?

Resp. Dicere poterit quod commisit tale peccatum mortale, in quo permansit tanto tempore ex negligentia, aut nimia adhæsione, & interim relinquere Deo, eique qui ejus locum tenet, sive Confessario illius rei judicium. Nam multa necessariò remittenda sunt ad judicium, & misericordiam Dei, præcipuè cùm agitur non solùm de gravitate, sed etiam de numero peccatorum. Unde cum Propheeta Regio dicere cogimur; *Delicta quis intelligit? ab occultis meis munda me.* David duo commiserat enormia peccata, quæ toto vitæ suæ tempore deflevit, & pro quibus severam egerit Pœnitentiam; licèt enim Rex esset, *Po- sui, inquit, vestimentum meum cilicium.* Et *Psal. 34. Induebar cilicio.* Denique *Psal. 108. Genua mea infirmata sunt à jejunio.* Psal. 18. v. 13.

Et quia per annum permansit in hoc letali statu, ait *Psal. 39. v. 15. Circumdederunt me mala quorum non est numerus, comprehenderunt me iniquitates meæ, & non potui ut viderem. Multiplicata sunt super capillos capitis mei.* Psal. 68. v. 12.

Quare ubi Christianus homo ad eum infe-